

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 18 września 2012 r.

DOLiS/DEC-877/12 [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 105 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.) oraz art. 22 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz.U. z 2002r. Nr 101, poz.926 ze zm.) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pani E. G., zam. w W., na Panią M. K. prowadzącą salon kosmetyczny D, w związku z nieprawidłowym przetwarzaniem jej danych osobowych,

umarzam postępowanie.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pani J. G., zam. w W., zwanej dalej Skarżącą, na salon kosmetyczny D, zwany dalej salonem kosmetycznym, w związku z nieprawidłowym przetwarzaniem jej danych osobowych. Skarżąca poinformowała, że w roku 2011 r. korzystała z usług salonu kosmetycznego i wyraziła zgodę na przetwarzanie jej danych osobowych. Jednocześnie pod koniec roku 2011 Skarżąca zwróciła się do salonu z wnioskiem o usunięcie jej danych osobowych. Skarżąca wskazała, iż wielokrotnie kontaktowała się z salonem z prośbą o zaprzestanie przetwarzania jej danych, ponieważ wielokrotnie otrzymywała zarówno drogą mailową, jak i smsową ofertę marketingową. Ponadto Skarżąca podnosi, iż cyt.: „(...) mój [Skarżącej] adres mailowy [...] wpisywany jest przez D w pole mailowe adresatów „do” w formie jawnej dla pozostałych adresatów, których nie znam [Skarżąca] i nie życzę sobie aby mieli dostęp do moich danych (...)”. W związku z powyższym Skarżąca wniosła o cyt.: „(...) skontrolowanie sytuacji, interwencję i nakazanie spółce D zaprzestania wykorzystywania moich [Skarżącej] danych osobowych (...)”.

Pismem z dnia [...] kwietnia 2012 r. (znak: [...]) Generalny Inspektor poinformował Skarżącą o konieczności przesłania dowodu uiszczenia należnej opłaty skarbowe. W odpowiedzi na powyższe Skarżąca przesłała żądany dowód, jednocześnie informując, iż wycofuje swoją skargę.

W dniu [...] marca 2012 r. Skarżąca otrzymała wiadomość e-mail, z której wynikało, iż jej dane zostały usunięte.

W dniu [...] maja 2012 r. Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych skierował do salonu kosmetycznego pismo (znak: [...]), którym poinformował, że Pani E. G. wniosła do organu skargę, a następnie skargę tę cofnęła, a także zwrócił się o jednoznaczne wskazanie, czy strona nie sprzeciwia się umorzeniu postępowania w przedmiotowej sprawie. Jednocześnie wskazane zostało, że brak odpowiedzi na pismo uznany zostanie za brak ww. sprzeciwu. W dniu [...] czerwca 2012 r. do Biura GIODO wpłynął zwrot powyższego pisma z adnotacją „Zwrot – nie podjęto w terminie”. Pismo było dwukrotnie awizowane w dniach [...] i [...] maja 2012 r. Stosownie do dyspozycji zawartej w art. 44 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.), zwanej dalej Kpa, w razie niemożności doręczenia pisma w sposób wskazany w art. 42 i 43 poczta przechowuje pismo przez okres czternastu dni w swojej placówce pocztowej - w przypadku doręczania pisma przez pocztę. Zgodnie zaś z art. 44 § 2 Kpa zawiadomienie o pozostawieniu pisma wraz z informacją o możliwości jego odbioru w terminie siedmiu dni, licząc od dnia pozostawienia zawiadomienia w miejscu określonym w § 1, umieszcza się w oddawczej skrzynce pocztowej lub, gdy nie jest to możliwe, na drzwiach mieszkania adresata, jego biura lub innego pomieszczenia, w którym adresat wykonuje swoje czynności zawodowe, bądź w widocznym miejscu przy wejściu na posesję adresata. W przypadku niepodjęcia przesyłki w terminie, o którym mowa w § 2, pozostawia się powtórne zawiadomienie o możliwości odbioru przesyłki w terminie nie dłuższym niż czternaście dni od daty pierwszego zawiadomienia (art. 44 § 3 Kpa). Stosownie do dyspozycji art. 44 § 4 Kpa doręczenie uważa się za dokonane z upływem ostatniego dnia okresu, o którym mowa w § 1, a pismo pozostawia się w aktach sprawy. Wobec powyższego doręczenie ww. pisma Generalnego Inspektora zostało uznane za doręczone z upływem dnia [...] maja 2012 r., a pismo pozostawione w aktach sprawy.

Wobec powyższego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Decydujące znaczenie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy ma fakt, że w toku postępowania zainicjowanego wnioskiem Skarżącej o zaniechanie przesyłania jej materiałów marketingowych oraz usunięcie jej danych osobowych z bazy danych salonu kosmetycznego, Skarżąca cofnęła swoją skargę na skutek informacji o usunięciu jej danych przez salon.

W myśl art. 105 § 1 Kpa, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części. Zgodnie z art. 105 § 2 Kpa organ administracji publicznej może umorzyć postępowanie, jeżeli wystąpi o to strona, na której żądanie postępowanie zostało wszczęte, a nie sprzeciwiają się temu inne strony oraz gdy nie jest to sprzeczne z interesem społecznym.

W doktrynie wskazuje się: „Umorzenie postępowania na mocy art. 105 § 2 kpa nie różni się w skutkach prawnych od umorzenia obligatoryjnego na podstawie art. 105 § 1, albowiem w obu przypadkach ma miejsce bezprzedmiotowość postępowania. Z tym tylko zastrzeżeniem, że przepis art. 105 § 1 odnosi się do przypadków zobiektywizowanych, natomiast przepis § 2 odnosi się do sytuacji, w której strona postępowania odstępuje od żądania rozstrzygnięcia decyzją o istocie

sprawy, dotyczącej jej interesu prawnego lub obowiązku. Nie oznacza to, że ten interes prawny lub obowiązek przestaje istnieć, ale dla strony traci doniosłość prawną rozstrzygnięcie o nich w decyzji administracyjnej, a więc jest to bezprzedmiotowość względna, bo odnoszona do treści żądania strony, które było podstawą wszczęcia postępowania” (B. Adamiak, J. Borkowski, „Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz”, 7. wyd., Wydawnictwo C.H.Beck, Warszawa 2005, s. 489). Także Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 11 marca 1997 r. (sygn. akt I SA/Po 1281/96) orzekł: „Cofnięcie żądania wszczęcia postępowania jest równoznaczne z wystąpieniem o umorzenie tego postępowania. Oznacza ono bowiem, że strona nie jest już zainteresowana merytorycznym rozpoznanem sprawy”.

W niniejszej sprawie korespondencję Skarżącej z dnia [...] kwietnia 2012 r. uznać należy za żądanie umorzenia postępowania zainicjowanego jej skargą złożoną do GIODO. Jednocześnie uznane zostało, na podstawie art. 44 Kpa, iż druga strona tego postępowania, salon kosmetyczny, nie sprzeciwia się umorzeniu postępowania w przedmiotowej sprawie. W ocenie Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych nie zachodzi także przesłanka sprzeczności z interesem społecznym, rozumianym jako interes, który dotyczy większej liczby osób, podczas gdy niniejsza sprawa odnosi się wyłącznie do praw Skarżącej.

Wobec powyższego należy stwierdzić, że w sprawie zostały spełnione przesłanki umorzenia postępowania na podstawie art. 105 § 2 Kpa.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych i art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego stronie niezadowolonej z decyzji przysługuje w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).